

گفت‌وگوی صبا با کارگردان و نویسنده فیلم سینمایی «هتل»

رازهایی که در هتل برملا شد

فیلم سینمایی هتل به نویسندگی مشترک امیر برداران و پیمان جزبی، به کارگردانی مسعود اطمیابی با تهیه‌کنندگی محمد شایسته و در ژانر کمدی است. این فیلم از آبان ماه در سینماهای سراسر کشور روی پرده اکران است. داستان این فیلم درباره زوج‌هایی است که به خاطر پنهان کردن اطلاعاتی ساده از یکدیگر به در دسرهای عجیبی می‌افتند و طی اتفاقی در هتل همه با یکدیگر رو در رو می‌شوند. در این فیلم سینمایی باز بگرانی چون؛ پژمان جمشیدی، محسن کیایی، صدف اسپهبدی، مه‌لقا باقری، ریما رامین‌فر، غلامرضا نیکخواه، سام نوری و... به ایفای نقش پرداخته‌اند. خبر نگار صبا به بهانه اکران فیلم و واکنش‌های مثبتی که فیلم در ماه اول اکران خویش از اهالی هنر و مخاطبان بدست آورده با مسعود اطمیابی و امیر برداران گپ و گفتی داشته‌است، که در ادامه می‌خوانید.

سمیه خاتون
گفت و گو

مسعود اطمیابی:

بهترین واکنش برایم دعای خیر مردم است

با توجه به اینکه زوج سینمایی پژمان جمشیدی و محسن کیایی برای مخاطب سینمای کمدی ایران آشنا می‌نماید، آیا در چیدمان نقش به دنبال انتخاب‌های متمایز تری نبودید؟

پیش از این، این دو بازیگر تنها در اثر لانه زنبور کنار یکدیگر نقش آفرینی داشته‌اند. در لانه زنبور نوع رابطه آنها بر پایه رفاقت و همکاری بود، اما در فیلم هتل تعامل و ترکیب متفاوت‌تری از این دو کاراکتر را شاهد هستیم که با عنوان رئیس و کارمند در صفت و تقابل با یکدیگر نقش پردازی می‌کنند. در انتخاب نیز از همان ابتدا پژمان جمشیدی قطعی بود، برای نقش مقابل چند گزینه محدود بررسی شد، که در نهایت محسن کیایی نهایی شد.

رسالت سینمای کمدی را در جامعه و شرایط سینمای امروز ایران در چه می‌دانید؟

سینمای کمدی بازتاب‌های مختلف و زیادی را چه در جامعه و سینما به همراه دارد، اما آنچه که بیش از همه چیز برای من مهم است، تزریق نشاط و شادابی آن از قاب سینما به جامعه است. البته سینمای کمدی محملی است که در بستر آن حرف‌های مردم زده می‌شود و یا نقدهای اجتماعی را در لفافه و لایه‌های بطنی خود مطرح کند. در شرایط کنونی و زمان حاضر این ژانر بیشترین نفوذ و تاثیر را روی مردم دارد، ممکن است در شرایط و دوره‌های دیگر ژانرهای دیگر این رسالت را بر عهده گیرند و مورد اقبال قرار بگیرند. همه به یاد داریم دوره‌هایی که فیلم‌های جنگی و یا ملودرام‌های عاشقانه با اقبال بیشتر مردم مواجه می‌شد، اما در این دوره، خاصه به شرایطی که مردم با بحران‌های متناوب و متفاوتی روبرو هستند و ذهن‌شان نیاز به فارغ شدن از بعضی مسائل را دارد، شاهدیم که به سمت این سینما بیشتر می‌روند.

از نحوه شکل‌گیری همکاری خود با نویسنده و تهیه‌کننده اثر بگویید؟

متن فیلمنامه هتل چند سال پیش نوشته شده بود، آقای شایسته متن را برای خوانش برای من ارسال کردند، چند سالی قصد ساخت این اثر را داشتیم که قسمت شد در این بازه زمانی ساخته و روانه اکران سینمایی شود.

بهترین واکنشی که تا بحال از نمایش فیلم داشته‌اید، چه بوده است؟

بهترین واکنش را از مردم دریافت کردم و دعاهایی خیری که مردم در کامنت‌ها برای بنده و تیم تولید می‌نویسند و برای من بسیار پراهمیت و قوت قلب است. خوشبختانه اهالی هنر و اصحاب رسانه نیز واکنش‌های مثبتی در مواجهه با اثر داشتند، مانند جناب قاسم‌خانی و... که جا دارد از لطف و محبت خالصانه و صادقانه دوستان نسبت به اثر تشکر کنم.

آیا از وضعیت اکران سینمایی «هتل» راضی هستید؟

مشخصاً تخصیص سانس‌های ویژه و سالن‌های بیشتر به نفع فیلم است. اما نمی‌شود توقع داشت و به فیلم‌های دیگر همکاران توجه نکرد. به نظر من در بدنه سینمای ایران همه زحمت می‌کشند و باید به یک اندازه سهم داشته باشند. اما در هر صورت فیلم «هتل» ظرفیت این را دارد که با سانس‌های بیشتر مخاطبان بیشتری را جذب کند. در حال حاضر از روز دوشنبه تا پایان هفته سانس‌های اصلی و صندلی‌های خوب همه تکمیل می‌شوند. با این حال توقع ما مبتنی بر شرایط است، هم اکنون ۳۵ عنوان فیلم روی پرده اکران است و طبیعتاً ظرفیت نمایش پرده، با

توجه به این تعداد برآورد می‌شود.

بزرگترین چالش تان در ساخت و تولید اثر «هتل» چه بوده است؟

سختی خاصی نبوده است، بهر حال ما فیلمساز هستیم و می‌دانیم، سختی‌ها و چالش‌های ساخت اثر کمدی دو برابر فیلم‌های دیگر است. به همین دلیل ما با درک سختی‌ها، کار خود را ادامه می‌دهیم. در حال حاضر نیز در حال تولید فیلم «تگزاس ۳» هستیم که امیدوارم در این اثر هم بتوانم رضایت مردم و جامعه سینما را جلب کنم.

امیر برداران:

به هر قیمتی فیلمنامه نمی‌نویسم

در ابتدای صحبت بفرمایید آثار سینمایی کمدی در ژانر طنز به مثابه فیلمنامه نویسی در ایران را چگونه ارزیابی کرده‌اید؟

برای صحبت در این باره لازم است، در ابتدا ذهنیت کلی خود را نسبت به مقوله فیلم و سینما روشن کنم. در واقعیت برای من سینما به ذات برای سرگرمی است، حال این سرگرمی سازی می‌تواند گاه منجر به حالی مفرح و ایجاد شادی برای مخاطب باشد و گاه می‌تواند

به مثابه تاثیر روی احساساتی دیگر مانند غم، وحشت و یا تحریک حس همدلی و خشم و... باشد و مخاطب با توجه به شرایط روحی، علایق شخصی خود تصمیم می‌گیرد کدام سرگرمی را انتخاب کند! در هر حال انتهای ماجرا این است که مخاطب دو ساعت از زمان خود را صرف تماشای یک فیلم در سینما می‌کند تا از جهانی که در بیرون از سینما دارد، جدا شود و با تماشای یک فیلم، در فضای دیگری قرار بگیرد. مخاطب با هزینه‌هایی مثل تهیه بلیت و هزینه‌های رفت و آمد تا دیگر هزینه‌های جانبی که در همین آمد و شد دارد، خود را به تماشای یک فیلم می‌رساند، تا سرگرم شود و همین مسئله مسئولیت ما را در ارائه یک اثر با مشخصاتی که خواهد را روشن می‌کند. با این وصف گاهی می‌شنویم که بعضاً آثاری در ژانر کمدی روی پرده سینما هستند که مخاطب هم دارند، اما یک نارضایتی نهایی را نیز ایجاد کرده‌اند. این آثار عمدتاً بر این پایه و مبنای فکری تهیه و تولید شده‌اند تا به